

ԿԱԻԿԱՍԻ ԱԶԴԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ե Ւ

Տ Փ Խ Ի Ս Ք Ա Ղ Ա Գ Ն

(Վիկոր Դինգեստէղի 27 յունուար 1894, առ Աշխարհագրական ընկերութիւն
գիներացի մատուցած տեղեկագրէն քաղուած):

Ա պավկաս, որ վարչական բառին բուն նշանակութեամբ, Ձուցեցիէ տառն առավելէ կ անգամ աւելի մակերևութիւնդ. արձակութիւն ունի, 461.261 քառակուսի հազարամետր, և գրեթէ ութ միլիոն ժողովուրդ՝ այլ և այլ ազգութիւններէ, ուսումնասիրելու ճոխ առարկայ մը կ'ընծայէ: Ամբողջին նկարագիրը տալու համար՝ թէ ժամանակ կը պակսի ինձ, և թէ մանաւանդ բաւականութիւնն: և օրովհետեւ քիչ է ատենը և աւելի քիչ նեռնհասութիւնն: մանական ստորագրութիւնն մը ջանամ ընել անկողմնասիրութեամբ այն աշխարհն: որ նեղ բոլորովին անծանօթ չէ, և հայրինակիցներնէդ անուանի երկրագէտ մը՝ շատ օգտակար կերպով ժանօթացուցած է:

Ասէ երկու տարի յառաջ պատիւ ունեցայ ներկայացընել տեսութիւնն մը՝ խելքուր կոչուած կաւկասիան ցեղին զաղթականութեան փայտ, և միրայիր ընդունելութիւնն զըստան խօսերու: Թայլ տուէք որ այս անգամ քանի մը վայրկեան մտադրութիւննիդ զրադեցընեմ Ժիիխ քաղաքին վրայ խօսելով, որ կաւկասի գիւտառը տեղն է, ի հարթայտակի կուրայ, ի ստորոտս գլխաւոր շղթայի լիրանց, գրեթէ ի հանդիպոյ թերէք և Արագուա գետոց ձևացուցած, պատուարներուն, որ իլրանց մէջ Եւրոպան Ասիոյ հետ միացընող ճամբան կը բանան:

Ժիիխ իր գաշտային մասամբքն և լեռներով կատարեալ կեդրոն մէջ երկիրն զըլխաւոր շահուցը: Յառաջազդյն գլխաւոր քաղաք մը եղած է ընդարձակաւածալ պետութեան, և հիմա այլ զանազան պատերազմական արհաւրաց և աւարառութեանց նշաւակ ըլլայն եղաք, վարչական զինուորական և վաճառականական կեդրոն է երկիրն մը, որ

կրկին ծովուց վրայ, և իրրե ընդարձակութիւն՝ շատ թագաւորութիւններէ մեծ է, և անհամար հարստութիւն և նորութիւն կը բովանդակի մէջը: Բնոր երկրին գլխաւոր քաղաքը Ժիիխ քիչ կամ շատ ստորագրելով զաղափար մը տուած կը սեպուիմ կաւկասի ընդհանրապէս և Անդրկաւկասի ի մասնարի: Ուստի զնեմ նախ, ըստ վերջին քննութեանց, երկրին՝ որոյ մայրաքաղաք է Ժիիխ, ազգագրական տեղեկութիւնները:

Ամենք գիտեն թէ կաւկաս՝ երկու մեծ նահանգ կը բաժնուի: Հրւսիսային կաւկաս, 220.686 քառակուսի հզրմոր ընդարձակութեամբ, և Անդրկաւկաս՝ 240.583 քառ. հզրմոր: Բնովանդակ բնակչաց թիւն 1890ին կ'ենթագրուէր իրը ութ միլիոնն: որ ըսել է ամէն մէկ քառակ. հազարամետրի վրայ 17.2 բնակիչ: Անդրկաւկասի կլիմայն աւելի բարեխունը ըլլայով՝ աւելի ալ քաղմամարդ կըրնայ համարուի, թէպէտ հօն խակ 1, 1 էն անդին չանցնիր բա քառակուսի հզրմ: Անումը միջին հաշուով ի տարւով՝ և գրեթէ 91.383: որովհետեւ մերձառապէս 306, 791 է ծննդոց թիւը, և 215,408 մեռնողներու: Ըստ զաւառաց կը զանազանին և մեռելահաշիք 20է 66 առ հազար: միջինն կաւկասի համար, ըստ պաշտօնական տեղեկութեանց, է 26, 3 առ հազար: բայց հաւանական է թէ այդ թուանշանք ստոյգ և փատակելի չեն, շատ մահունք անծանօթ թարմ անոնց թիւը նշանակող պաշտօնակալց: Առողջապէի կաւագոյն պայմաններ կը թուին ունենալ փութայիրի և Եղիսաբետապովի գաւառք, Անդրկաւկասի խոկուսի և կուպանի: 1886ին մեծ աշխատանքով Անդրկաւկասի աշխարհամարն եղաւ, և ասոր արդինքը հրատարա-

կուեցաւ մեծ հատորով պետական ազգագործեթեան դիւնակն ամենայն դովեստի արժանաւոր գրուած մը, որոյ օրինակ մը հանոյիք կը յանձնեմ ձեզ։ Այդ գրին մէջ Անդրկաւկասի բնակչաց թիւը 4,702,898 հոգի կը հաշուի, ցրուած 31 քաղաքաց, 11 աւաններու և 9942 գիւղից մէջ, ըստ դաւանութեանց, ազգութեան և ընկերական դասակարգի որ Ռուսուոյ մէջ իր մեծ կարևորութիւնն տակաւին պահած է։ Անդրկաւկասի կրօնական դաւանութեանց թիւը քըսանումէկ կը դնէ, այլևայլ ազգութիւնը հօթանասունութիւնք, և ընկերական դասակարգութիւնն կամ անոնց իւրաքանչիւրին քաղաքական վիճակը քանակեած է։

Դաւանութեանց մէջ չորս աւելի ազգեցութիւն և սանեցող և բազմաթիւ է։ Երկուոքը քրիստոնէական վարդապետութեան հետևողք և երկուոք մահմէտական կրօնի։ և են յանարինելեան, որուն պաշտօնապէս կը պատկանի 29,18% ժողովրդեան, 1,373,081 անձննք. — Սիւնիք՝ 1,379,213 անձննք, կամ 29,33%, ամրողութեան, — Հայ-Գրիգորեանք 915,530, կամ 19,97%, — և Եթիոք 874,225 կամ 18,59%։ որով 96,57% ժողովրդեան, բաժնուած է զրիթէ երկու հաւասարաթիւ խմբի, կեւոք քրիստոնեայ և կեւոք մահմէտան, որք մի յերինի այլևայլ ստորապատճառութեամբ ալ ունին... Եթիոք՝ որ այս ստորապատճառութեամբ իրու հերձուած կը ճանացուին իրենց հակառակորդներէն՝ 885ին բաժնուած են ի մահմէտականաց, ու կը բնակին Պարսկաց սահմաններուն մօտ, մինչ իրենց կրօնական թշնամեց բնակութեան գլխաւոր տեղին են ի Տաղուատան, Սաբաթալ և Գութայիսի և Կարսի գաւառք։ Այս գլխաւոր չորս խմբին գուրս եղաղներն, որ ժողովրդեան ամրողութեան 3,43% կը կազմեն, զանազան իրարմէ տարրեր և ինչուան երթին տարօրինակ դաւանութիւն ունին։

Բայց Անդրկաւկասի բնակիչքն հաւատոք աւելի ազգայնութեամբ կը զանազանուին, և եօթանասունութիւնք են թուով, և թուական կարգաւ կրնան այսպէս դասաւորուիլ.

Թաթարք	24,23%
Հայք	19,96 »
Իմերէթք.	9,00 »
Վիրք	8,11 »
Մնկրէթք և Լազք	4,57 »
Ավարք	3,33 »
Կուրիացիք	3,17 »
Դադք	2,65 »
Ռուսք	2,60 »
Դարկիդք	2,28 »
Քիւրդք	2,13 »

Օսմէթք	1,63
Կուրիք	1,62
Տաճիկք	1,50
Կումիք	1,28
Արմավագք	1,27
Անարացիք	1,26
Ցոյնք	1,18
Տալիք	1,07
Ղաջիքումք	1,02

Բովանդակն 93,26%₀

Անացածն, այսինքն 6,14% բնակչացն բաժնուած են 53 տարրեր ազգութեանց, որոց կէս մասը ի Տաղուատան, կազմելով հետաքրննական մեացորդ մը, թէպէտև սակաւաւոր թուովը, այն կորիին և պատերազմափորդ լեռանակ ժողովրդոց, որը գրեթէ կէս զարուիլոց արիական քաղութեամբ կուսեցան իրենց անկախութեան համբաւ, չին մոցուուած ժողովրդոց անցւուշու սերունդք են այս ցեղերը, երկար ժամանակներէ այս անմատելի ամրութեանց մէջ ապաստանած, և խօրունկ ձորերու մէջ ամրացած կը տարրերին իրենց բարգովն ու սովորութեամբը։ Կոկորդային ու անդիր լեզուներ կը խօսին, որոնք խիստ և դժուարանչին են, և ոմանք նաև անհորդ և բազմահամարական (polyzygous heterosis)։ Ուստաց բանասէրներէն ոմանք հետամուտ ուղեցին ըլլալ յուսումն լիզուացն եղաղեցան անոնց տարրերաց քննութեամբ։ յորս ամենէն նշանաւորն Ուղար պարոնը, իր շարմանայի համբերութեամբ և պայծառ տեսութեամբ յանդեցաւ այդ եղուաց, զրիթէ վեցին համար առանձին այրութիւն ու քերականութիւն պատրաստել։

Իսկ մնկերական դասակարգք կամ գանազանութիւն, ինչպէս վերը ըսի, 27 են, որոց ի ըլլուի բնականարար կը գտնուի ազնուականութիւնը, կազմելով 3,02% ժողովրդեան։ և առաջին համարեալ են իշխանքն, բավաս կոչուած, 16,766 անձննք. ապա քառեակ գասպ ազնուականութեան։ Ազնուականք կամ լիշխանը, մէկիր, բէկ և լանկը. յետոյ անոնք որ թէպէտև ցեղով ազնուական համարուած չեն, բայց կը լանան իրենց ու այն ունեցած իրաւունքն ապացուանել։ Կիրականք, ըստ գլխաւոր եկեղեցեաց, ութ դասակարգութեան բաժնուած են, և ամրող թուերնին 1,12% կամ 50,433 անձննք, երկու սեռէն։ Քաղաքին ժողովուրդը՝ ամրոջ Անդրկաւկասի բնակչաց համեմատութեամբ է 9,42%, և կը բաժնուի յինն զաս, առանց թուելու պետական պաշտօնեայքը. բարձր դասը կամ նշանաւոր համարուածքն են 7416. սուկ քաղաքացիքն՝ աւելի բազմաթիւք, 251,619 կամ 7,77% ամբողջ ժողովրդա-

կանութեան։ Փաղաքաց բնակչաց մէջ կը զանգանուիին վաճառականներէ եռքը, պիտական ժառայութենէ քաղաքող զինուորը, պահանձատի զինուորականն, ինազմաք, տէրութեան իրաւասութեան պատկանող օտարականք, և քաղաքին մէջ բնակութիւնին հաստատող գիւղացիք։ Աստիճանաւա ստորին համարուի չորրորդ խումբը, թուական մեծ տառաելութիւն ունեցող Հողագործ ժողովրակականութիւնը, ուսւածերէն քրկրիանիք կոչուածքն, որ Անդրկաւականեան բնակչաց $18,44\%$ են, և բացի յունադաւան քրիստոնէից ուրիշ ոչ քրիստոնեայ ազգաց վերաբերողք ալ կը գտնուին։ Տասուուէկ գասակարքի բանական են զիւղացիները, և կը տարբերին ըստ վերաբերութեան երկրին դր՝ կը մշակեն, ու տիրողը և մշակին իրարու հետ սննեցած կապակցութեան։

Մուսուրական կրթութեան նկատմամբ՝ գիւղացին շատ ետ մնացած է, ողջպահի խնամք կը պակսին, զպրոցի գաղափարը գեա մէշերնին մուտ դասած չէ և թանձր նախապաշարմունք կը տիրեն։ Կառավարութիւնը իր փոյթն ու ջանք երբեք պակաս ըրած չէ. անանք որ 1892 տարւոյն 745 էր նախնական դպրոցաց թիւը, ուր կը յանախէին 520,323 աշակերք, վեց առ հազար եօթնուկէն միլիոն ժողովրդեան վրայ։ Դպրոց գացող օրիորդաց թիւը չորս անգամ նուազ է համեմատութեամբ տղայց։ Պետութիւնը կաւասի կրթական հաստատութեանց համար տարուէ տարի մէկ միլիոն բարիլիք աւելի ծախք կը լնէ, 1,054,453 կամ ամէն մէկ բնակչի համար տարին յիսուն հարիւրորդ։

* * *

Անդրկաւականեան ժողովրդոց կրօնական, ազգային ու քաղաքական զանազան տարրերութեանց վրայ համաստ գաղափարը մը տալէ ետքը, մոնենք կիմայ իր զիխաւոր քաղաքը՝ ի Տիֆիս, ուր բնականաբար պիտի գտնենք նոյն տարբերութիւնը՝ երկրին ազգագրական և քաղաքային իննաց ըրած ազգեցութեան համեմատ։ Բանի մը խօսք սննենք նախ այն ճամանակառուն վրայ որ կը տանինի ի Տիֆիս։ Եւրոպայի կողմանէ երկրու են անոնք, գրեթէ հաւասարապէս գեղեցիկ։ Աննոց համար որ ծովէն կը հասնին ի կաւաս, և ցամաք կ'ելնեն ի Փոթի կամ ի Բաթում, Տիֆիս երթալու համար։ Անդրկաւականեան երկաթէ ճանապարհը կայ, որով տասուերկու կամ տասուիրեք ժամուան նկարագեղ ուղեւորութեանով մը կը ժամանեն նպատակին։ Իսկ աննոց համար որ ուսուական Եւրոպայէն կը հասնին ի կաւաս, երկաթուղին կաւարտի ի Վլատիկակս, որ Թիւ-

րէքի երկու ափանց վրայ կառուցած գեղեցիկ քաղաք մէկ, ուսուի Տիֆիսի հասնելու համար քաննեկօթն մամ ճեպընթաց կառուզի պէտք է ճանապարհորդել, անցնելով Վազակն զինուորական հոչակաւոր ուղիէն, որ շատ տեղ ակնականց սեսարաններ կ'ընծայէ։

Տիֆիս քաղաքն կառուցած է $41^{\circ} 43' 37''$ լայնութեան ի հիւսիս և $62^{\circ} 27' 31''$ երկայնութեան յարնելով՝ Երկաթի կղուոյն միջօքէականին վրայ։ Որով գրեթէ Հռոմայ կամ Պոլսոյ լայնութեան աստիճանն ունի, բայց առ լսել չէ որ կիմայն, թէպէտ և խիստ բարեխան, նման ըլլայ այս երկու քաղաքաց։ Տիֆիսի բարձրութիւնն է 409 մետր, տարեկան միջին չերմանթեան աստիճանը $12^{\circ}, 7.$ ամառուանը $23^{\circ}, 5.$ ձեռուանը $1^{\circ}, 7.$ անձրեւի միջին չափն 162 հզր. տարին։ Քաղաքին՝ ընդհանուր տեսք նկարագեղ է. թէպէտ շուրջը եղող լերանց մերկութիւն, զիրկի ի լոյց և ի բուսականութեանէ, իր տեղագրական գեղոյն հաճոյքը մեծապէս կը նուազեցնէ։ Կառուցեալ է յափոնս կուր գետոյ որ Հռաջականուն է կին երկրիս պատմական տարբերութեանց մէջ. և աղմալից չուրերու յորձանքը կը թաւակեցնէ երեք մետր առ վայրկեանն երագութեամբ, և քաղաքը գրեթէ հաւասարացան կը բանեն, վրան ձգուած չորս կամուրջներով միացնելով իրարու հետ։

Գրեթէ տասն հազար տոնիք կը հայուին ի Տիֆիս, ամէնքն ալ ընդհանրապէս աղիւսակերպ կամ քարաշէն։ Քաղքին մեծ և ընդարձակ փողոցաց վրայ շարուած են կրպակներ, որոց թիւը շրջու հազարի կը հացցնենն. բայց տանց մէջ այնպիսիներ ալ կը գտնուին, ներկուկ և սննդուկ, վեց մետր քառակուուայ վրայ, ուր հասի աէքը կրնայ սղմիւ։ Այս բազմաթիւ կրպակներին զատ, ամերով քաղաքը կտրող ի հիւսիսոյ գէպ ի հարաւ լայն ճամրուն վրայ՝ տասնուշոր կարաւանատունք շինուած են, ընդարձակ գաւթեով, շտեմարակ և պահեստի տեղիք վաճառուց, որը առեւտրական գործունէութեան մեծամեծ կեդրնեներեն։

Եօթանաստուներկու եկեղեցիք կամ մատունք կան ի Տիֆիս, զամբուն և եօթը յունական քիսատունէից և Գրգորեան Հայոց։ Աննցմէ շատերուն շինութիւնք ի լրենց աւանդական զրոյներն և պատմութիւնն ունին, և տեղուոց չէ վրանին յերկարել։ Յունական եկեղեցւոյ տաճարաց մէջ նշանաւորներն են Սիոնի մայր եկեղեցին և Սրբայն Դաւթի նուրիսական մենաստանը։ Մայր եկեղեցին հինգերորդ գարու հայակա կապ չէնք մէկ, զժքաղաքար անշուռք կը պահէն շրջապատուած խոռոչի մը մէջ կառուցուած։ Իսկ վանքն ընդհակառակին

քաղաքին հիւսիսային կողմի Սուրբ Կոչուած լեռան վրայ շինութիւնը է 300 սուք քարձորութեան վրայ Հինութիւնը կը տրուի սրբոյն Դամարի, որ Միրայէ վեցերորդ գառուն Վ. քառատանի մէջ քափտուի աւետարանը քարոզելու եկող երեքտասան հարց մէկն էր Վանաց շրջապատին մէջ է նաև Դիդուաէի եկեղեցին, ուր անթիւ քազմութիւն շերմեանդն ուխտաւրաց կը դիմէն. ուր է և Գրիբուդով անուանի մատենագրին գերեզմանը, որ 1829ին խաժանուէի սպանեացաւ ի Նեհրան ուր պեսպանի պաշտօնն ունէր:

Տիփոսի հնագոյն եկեղեցին է Մթեկիսի կոչուածը, Սրբոյ Կուսին նութրուած, կառուցեալ ի մէջ կոյս հինգերորդ դարու, Կուր գետոյն ձախակորմեան ափանց վրայ. հին ամրոց մէջ, ուր թազուած է Շուշանիկ, դուար մեծին Վարդանայ. և ամենուն բարանն է նահատակութեանը պատմութիւնը՝ խառն այեւոյ զրոյններու: Իսի Հայոց եկեղեցեաց մէջ ամենէն վաղնչականն, փանաց մայր եկեղեցին է, Այնիհանի եկեղեցւոյն նմանութեամբ շինուած: Այս ամէն տաճարաց թէ ներին և թէ արտաքին ճարտարապետութեան ձեզ բիւզանդական է. լի Կիտուածանկար և ոսկեղէն, արծաթի և պատուական ակամքը պամանեալ շրջանակներու մէջ առնուած պատկերու պրոց. թէպէտե այսչափ և այսպիսի ճախութիւնք արժանաւոր ինամատարութեամբ պահպանուած չեն:

Կուր գետն՝ որոյ բնդկանուր ուղղութիւնն է հիւսիսային արևմուտքէն դէտ ի արեւելեան հարաւ, յանաս ենթակայ է ողոզելու. և եղանակին համեմատ լոյսի շափշ կը զանապանն 160 խորանակ մետրէն առ վիրականն մինչ ի 650 և երբեմ նաև 700 մետր. Այնողով զառ ի վեր ըլլաով, գետոյն ձախ կողմն եղած մասը յորդութեան ատենը տրդմալից լրով կը ծածկուի, ի վասա խեղճ թաղին, որոյ բնակիչը իրենց անշուր տնակները քայլութով, շնոր գիտե ինչ կերպով և ինչ միլոցներով գիտոյն ընթացից յորդութեան առաջն առնուն:

Բայց ի Վթիւթի կողմէն՝ ուր կարծես թէ լերինք անց մը կու տան գիտոյն քաշուելէն, և որոյ վրայ կառուցուած է քաղաքին հիւսիսային արևմուեան մասը, և հոն է նաեւ շուգեկառաց կայարանը, Տիփոս ամէն կողմանէ լեռներով շրջապատուած է. եօթն հազարամետր ընդ երկասութիւնն ե երես ու կէս հազարմ. ընդ լայն: Հարաւային կողմանէ գիտին երկիրութեան զառ ի վեր ափոնքն իւրարու կը մօտենան գրեթէ երեսուն մետր

միջոց մը ձգելով մէջերնին, և կը ձեւացընեն կիրճ մը յորում յորձանապատոյտ կը մնանեն ջուրք գետոյն, և ի վերոյ կառուցեալ են տունք բնակութեանց: Գետոյու բարձրութիւնը՝ քաղաքը մուտ գործած տեղը, է 390 մետր ծովան երեսէն, և 372. 6 մ. գուրգ եւած ատեն, որով գրեթէ միջին չափով 2, 5 մ. զառի վեր ամէն մէկ հազարամետր ընթացիցը:

Քաղաքը աստիճանակերպ կը քարձրանայ գետոյն երկու կողմը: Բարձրէն նկատելով շահատափսիլ է և նկարագեղ. տպաւորութիւն մը որ կը գադրի Դեղալեան ներքին փողոցները մանեւուց: Ինչպէս ասիական ամէն մեծ քաղաքներ, Տիփոսի ալ լաւ վիճակի մէջ պահպանուած չէ. գատ սալայտակուած, վատ լուսաւորուած և վատ ջրարաշշնուած: Փոշին ամառ և շրութեան ժամանակ, անձրեւի ատեն տիղմը փոփիսակի իրարու: կը ամջորդնեն, և այնիսի պայմաններով որ թէ մեծամէս վասակարքը են առողջութիւնը գրադայութիւնը գտնուածին և անհանոց կը լին: Ուստի և բարեկեցիկը կը միայն ամենածուտ տեղեր երթալու ատեն սորով կը քայլէ, և կառքերը զոր անյարմար անոնով փայեսուն կը կոչեն և քառանիւ թեթե կառքեր են, հինգ հարիւր են թուով և յանդադար շրջապատեան:

Հարկ է զանապաննել քաղքին ասիական թաղը յերրոպականէն: Ալ դնը տղմալից, նեղ խիս առ խիս տուներով և ամենազոտշիք. իսկ եւրոպականն՝ որ կը տարածուի աշակողմը բարձրացած զարատափին վրայ, դէպ ի Սոլուակ և ի կայարանն շոգեկառաց, կաննասոր փողոցներով ու երկու կամ իրեք յարկ ունեցոյն գեղեցիկ տներով զարգացած է: Բայց ասիականն իր ամէն անկանոնութեալըն և ալղեղութեամբ աւելի հետաքրննական է այն եւրոպացւոց համար՝ որ նորանոր տպաւորութեանց ի խնդիր կու զան ի Տիփոս. որովհետեւ լի է շարժմամբ և կենանութեամբ, և հօն եղող ամէն գոյն ունեցող ամրսին բազմութիւնը շահագրգիռ է մեծամէս ազգագրական տասակիրուած: Այս շարժուըլ մեծագոյն է վաճառատեղեաց և կարաւանատանց մէջ, յորս կարելի է երակար ֆամեր անցընելի ի տես բազմութիւն կը պակաց որ միանգամայն գործատունէք ալ կըրնան համարուիլ, ուր արուեստագէտք և վաճառականք՝ ծարպատիկ նասած կը գործեն և կայսիանութիւնն, մեծ յանդութեամբ և ճարապարութեամբ, ի տեսիլ անցորդաց, որովհետեւ կրպակնին ճակաս չընէր:

Հարայարելի